

Su schwätze mir

Neujohrsgedanke

Chreskinnche on Wäihnachts-
männer
mache Platz dämm neue Johr.
Die Erwachsene on Kenner
lääje schuns die „Lunteschnor“

Häite Naacht dohn se entfache
Feuerzauber himmelwäit,
Mensche freuen sich on lache,
singe lauthals. . . „hääit es hääit“!

Denke net an iwermorje
an dä Reckblick, die Bilanz,
lääje ab die Alldaachs-Sorje,
ginn hääit aus – em Wechs on
Glanz!

Dann – bäim goldne Saft der
Reewe
gricht die Welt en „Hailijeschäin“
läßt die Lääit off Wolke schweewe,
bis se widder nöchter säin.

Nau heißt es: Zosammeroffe
die Gedanke on dä Mot,
jetzt wierd net mei rom gesoffe
schnappt leewer Mantel on Hoht.

Gieht dat junge Johr begreeße
en der frehe Morjestonn,
doht et en die Arme schleëße
„Kinncher“ brauche Wärm' on
Sonn!

Katharina Schaaf

31.12.95

Kath. Schaaf